

Hodnocení bakalářské práce Kateřiny Elznicové Skupina Zrní a její místo v širším kontextu alternativní kultury.

Práce má do jisté míry charakter generační výpovědi – jedním z důsledků polistopadové rozvolnění předcházejících norem i zvyklostí byla zvýšená pozornost („přímých podílníků“ i rozličných médií) věnovaná alternativním formám kulturního (uměleckého) projevu.

Této tematice také autorka věnuje první stránky práce: je učiněn pokus o objasnění pojmu „alternativní“ (nejen kultura) ve smyslu sociologickém a filozofickém, nastíněno prostředí alternativní kultury nakloněné, představena média a vůbec nastíněna atmosféra vstřícná jakýmkoliv paralelním (snad zprvu i ve smyslu neoficiálním či dokonce „protioficiálním“) aktivitám počínaje vysíláním pirátských rádií či editováním řady časopisů a magazínů, obojího často s ultrakrátkou životností; od rozbředlých začátků přechází autorka k základům, na nichž se konstitovala alternativní hudba (v našem případě) coby fiktivní hájemství pro hledání, zkoumání, fantazii, experiment atd. zprvu zřejmě v opozici k mainstreamu, postupně však až ke smířlivé komunikaci (ne-li fúzi?) s ním. Není divu, že podstatný prostor zaujímají názory autorit – muzikantů samotných většinou.

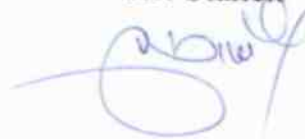
Kladenské skupině Zrní, jejímu zrodu, zrání, vývoji, názorům jejich členů a analýze jejich textů je věnována další část textu. Zmíněna proměna tvářnosti repertoáru, „souboj“ angličtiny se záludnostmi mateřštiny, při analýze textů věnována pozornost jejich poetice, žánrové klasifikaci, tematice, ale práce v této části nabízí i cosi nad pouhou analýzu: autorka – generačně i svými zájmy blízká členům skupiny – o jejich textech uvažuje nikoliv jako o „neživém“ studijním materiálu, tematika textů, nálad, postojů, trablů, množství otazníků směřuje z „uzavřené alternativní komunity“ k reflexi „světa kolem“ a reprezentuje tak nejednou i dosti kruté, až existenciální otazníky komunity mnohem širší, a nikoliv pouze „dozrávající“; cenná je příloha s rozhovory s členy skupiny i s několika texty písní.

Tolik k pozitivům předložené bakalářské práce, jež má však – žel – i své stránky problémovější, vzniklé zřejmě příliš chvatnou závěrečnou revizí: patří k nim přede vším chyby v interpunkci (čárky chybějící i „nadbytečné“; zvl. inspirativní je Závěr) a doporučuji sjednotit (či vysvětlit odlišné) psaní substantiva „Kojot“ (s. 25, 32) a „kojot“ (s. 22, 26).

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji vzhledem k výskytu některých nedostatků klasifikovat jako výbornou až velmi dobrou.

V Plzni 24. 5. 2017

Jiří Staněk

A handwritten signature in blue ink, consisting of a large, stylized 'S' followed by 'taněk' and a vertical flourish.